

битното магьосничество. Магьосничеството, или Вуду, или Оби, разчита за своите магии главно на отровителството. Твърди се, че първите цигани тровели безскрупулно. Дори и днес за тях, както и за много индуси, думата за „лекарство“ и „отрова“ е една и съща – *drab*. Как точно тази форма на магьосничество и шаманизъм съществува днес в Индия, става ясно от следващата извадка от вестник „Сейнт Джеймс Газет“ от 8 септември 1888 г.:

ИНДУСКИЯТ СВЕЩЕНИК

В Индия джаду-вала или заклинателите процъфтяват бързо; и това не е чудно, защото нима нисшите касти на индуската общност не са бхут, или обладани от демона? Всяко село, гробище, гхат²⁸ има своите специални бхут и джаду-вала е земният посредник между бхут и простия народ. Обикновено заклинателят е духовният съветник на селското население от нисшите касти и е известен като гуру или свещеник, което ще рече, че той има претенцията да общува с духовете на покойните индуси, които са заслужили уникалното си място в другия свят – вероятно чрез греховността си в този. Всеки индус има бхут-настойник, който трябва да бъде умилюствяван, и гуру е посредникът между тях.

Сред Джайсвар и други нисши индуси положението в кастата зависи от телесната цена, която се определя по установена парична скала. Един човек може да струва 14 ана, а друг – само 12. Ако човекът, който струва 12 ана, пожелае да измести онзи за 14 ана, той се консултира с гуру, който срещу определено възнаграждение го издига в по-висока категория. Един богат човек, който има опасения за своето бъдеще, трябва да се присъедини към Джайсвар, където най-малкото ще може да оползотвори излишните си пари за добруване на душата си. Срещу няколко рупии обикновеният гуру с радост ще му осигури вечна слава.

²⁸ Гхат – място за кремация – *б. пр.*